

Hídépítők között

Szeptemberben cserélik ki az algyői híd mederfeletti vasszerkezetét

Már messziről miniummal festett vasszerkezetek tárulkoznak a szem elé, s jelzik, hogy Algyőnél, a Tiszán nagy dolog történik. Teljes egészében kicserélik a híd meder feletti vasszerkezeti részét, hogy sokkal nagyobb teherbírási és korszerűbb legyen. Száznegy méter hosszban áll majd a szokásos hőmpolygó folyó felett az új vasszerkezet.

Érdekes megoldás

A Ganz-MÁVAG fiatal hídmérnöke Imre Lajos. Építészvezetőhelyettes itt és élete első nagy munkája ez a híd, amelyre majd mindig különösen szívösen emlékszik vissza. Nem is csoda, hiszen olyan vizsgálja ez az életben, amelyet szívösen vállal és végez.

A Tisza-gáton, egyszerű kis épületben, tervrajzok mellett töle, Imre Lajostól kapjuk a felvilágosítást:

— A híd pillérei kitűnőek, így a helyükön maradnak, s róluk csúsztatjuk le a régi, meder feletti vasszerkezetet, hogy azután a behúzó állványról hajók segítségével kerüljön fel helyére az új, összeszerelt vasszerkezet.

Természetesen a hídépítőknek addig még sok feladatot kell elvégezniük, sok és fáradságos munkával. Imre Lajos azonban invitál, hogy menjünk és nézzük meg a munkát. Széles, erős és vastag pallókon képezett, vascölöpökön álló „úton” lépdelünk, amely a folyó fölé vezet. Innen már különösen érzékelhető a híd mellett jobbra álló és hosszban folyton növekvő új vasszerkezeti rész.

Érdekes a megoldás. Az ártérről indulva erős állványzaton szerelik az új vasszerkezetet. Jelentős részben a folyó fölött készül el a szerelés. Addig természetesen a helyén marad a régi vasszerkezet, s a hídön zavartalan a közlekedés.

A hídmérnök lematat a melybe, a sodródó víz több pontjára, hogy körülbelül ott állt az a hat betonoszlop, amely közvetlenül a háború után a felrobbantott vasúti híd roncsainak kiemelését segítette. A betonoszlopokat el kellett távolítani, mert akadályozták a munkát. A hat roncskiemelő betonoszlopot a Hídépítő Vállalat dolgozói beledöntötték a folyóba. Még két ilyen betonoszlop ágaskodik a vízben, de nemokára ezek is a folyó fenekére kerülnek, a búvárok közreműködésével.

„Gyűrjük”

A szerelők — a budapesti Ganz-MÁVAG-ból — az egyes vasszerkezeti elemeket állítják össze. Pattog a szegcsele kalapács, megfeszülnek az izmok a csavarok ráhúzása közben. Lakatos József munkavezető, főszerele a szegcselelő mellett áll, valamint tanácskozik velük. Régi hídépítő ő is, a hídépítő csapat egyik hőse, mint jópáran azok közül, akik itt dolgoznak.

— Hogyan halad a munka? — kérdezzük Lakatos Józseftől, amikor tovább indul a szegcselelőktől.

— Haladunk rendesen, „gyűrjük”, „parkolunk” a munkával. Szereljük a vasszerkezeti főtartókat, s cölöpöztünk is, mert előrehalad a szerkezet építése, s ehhez előtte cölöpözni, állványozni kell.

— Mikor lesznek készen? — Szeptemberben és szeretnénk pár nappal a határidő előtt készen lenni. A hídépítők ezt így szokták — válaszol és elmosolyodik.

Imre Lajos később hozzáfüzi, hogy az új vasszerkezeti rész (a tulajdonképpeni híd) 60 centiméterrel szélesebb lesz a régivel és betonszlopokkal készül. A vasúti sínparókat is fölszerelik

— Mi itt — állapítja meg Cirok Balázs — kicsit elzártnak érezzük a világtól. Újságok azért járnak ide, rádiót is hallgatunk. Az országban, a világban történetekről, ha a helyzet úgy hozza, szoktunk beszélgetni munkástársainkkal. Véleményt cserélünk, s aztán gondolunk arra, hogy a munka könnyítésére, javítására tett észrevételek megvalósuljanak.

Igy elmondva egyszerű az egész, pedig mindezért meg kell dolgozni.

Próbátétel

S a Ganz-MÁVAG pártcsoportja az algyői hídépítésnél a párt számbeli növekedésével is törődik. Két új tagjelöltet javasolnak a párt szervezetbe: Papp Antalt és Nagy Ferencet. Mindkettő munkás. Jól dolgoznak, ismerik őket, hiszen már évek óta együtt járnak a munkában. A kommunisták segítették a két munkást a párthoz vezető úton. Megbízták őket különféle feladatokkal is, mert látni akarták, vajon hogyan fogadják és hogyan végzik a társadalmi munkát. Megfeleltek ennek a próbátételnek is, és tagjelölti kérelmükkel — így mondja ezt Cirok Balázs — a Ganz-MÁVAG párttaggyűlése foglalkozik majd.

De elszaladt az idő, ebédszünet következik. Pettyes ruhás lány, Magduska szólítja édesapját, Cirok Imrét.

— Magduska eljött Budapestre kicsit nyaralni a Tisza partjára — mondja az édesapa, s azután együtt lépdelnek.

Jólesik már az ebéd.

Morvay Sándor

Megtörtént, nem történt, nem tudom. Annyi bizonyos, hogy telefonon hívott fel egy férfi hang a Petőfitelep-ről és megkérdezte, tudom-e, hogy a Baktóban lövik a golyákat és van vadász, aki már 16 golyát irtott ki. A pusztítás „oka”: hordják a golyák a pelyhes kacsákat. Arra kértem a telefonálót, tudja meg a vadász nevét, lakását, hogy az eljárás ellen megindíthatassák. Az adatok megszerzését, közlését ígérte, valamely okból nem tette.

Hogy én mégis megemlítem a golyaügyet, annak okai vannak. Valóban magam is hallottam ellenszenvről, másutt sajnálkozással, amelyek a golya életét kísérik. Autóússzal járom még a Fehértavat. Az egyik sándorfalvi öregasszony, ki velem utazott, azt kérdezte tőlem: szabad-e lőni a golyát, mert ő látta, hogy „valaki” meglötte és azóta szegény csücsü lábba repül. Egy másik asszony a beszédbe elegyedvén, szidalmak közt említette, hogy nagy vényünk sok úgynevezett „kárteknő” madárfajt is törvénytelenül védelem alá helyezte, hogy nagy vényünk sok úgynevezett „kárteknő” madárfajt is törvénytelenül védelem alá helyezte, hogy nagy vényünk sok úgynevezett „kárteknő” madárfajt is törvénytelenül védelem alá helyezte.

Golyavadások

egész családját rendezték, az öregeket kilőtték, a fiatalokat agyonverték. Neveket azonban sehol sem szolgáltak. Arról magam is tudok, hogy az egyik helyen két fészket is volt, a kilakoltatás elég „humánus” módon, a fészkek szétrombolásával történt. Az ok: az apró jószág dézsmálása. Állítólag a felsővárosi sporttelep mellett mérségető-telep golyái is puskacsó végére kerültek.

Az elmondottak jogtalan, elítélendő, sőt büntetendő cselekmények. A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának 59/1954 (IX. 9.) számú rendelete a madárvédelemről intézkedik. A madarakat védelem alá helyezi és felsorolja azokat a fajokat, melyek vad-, hal-, vagy mezőgazdasági szemléletből még irhátok. Ezek között pedig a golya nem szerepel, a golya törvény által védett madár még akkor is, ha valahol kárt tesz. Népgazdasági törvényünk sok úgynevezett „kárteknő” madárfajt is törvénytelenül védelem alá helyezte, hogy nagy vényünk sok úgynevezett „kárteknő” madárfajt is törvénytelenül védelem alá helyezte.

Nylon csapág a szegedi gyermekokcsikban

A szintetikus műanyag, térhódítása során, egyre megpőbb helyeken jelenik meg. Ha mint fehérneműt nagy nehezen elnyűtték, alakítva, felfrissítve tovább folytatja életét — pl. gyermekokcsik-kerekében. Ez a pályafutása Szegeden, két kisipari szövetkezet jóvoltából. A Tömegcikk-készítő KSZ idén mintegy 3000 gyermek sportokcsit, s kétkerekű kulikocsit gyárt. Ezeket a Műanyagfeldolgozó KSZ-ben nylon-hulladékból készült csapágakkal látják el.

Ezeknek a műanyag csapágaknak az élettartama három-négyszerese, mint a hagyományos golyócsapágaké, előállítás költségük pedig alig egynegyede. Egy nyolccsapág ára mindössze nyolcvan fillér. További előnye, hogy simán csúszik benne a kocsitengely, s még zsisrozás nélkül sem csikrog. Kopásállósága olyan nagy, hogy használhatósága a kocsi élettartamát is meghaladja.

Sztálinváros várja Szeged dolgozóit

Vannak patinás, évszázados városok, melyek történelmi hangulatot keltenek, mohos köveik a múlt emlékeit őrzik. Műemlékeiket, utcáikat, tereiket az emberi munka tette széppé, maradóvá századokon át, ilyen Szeged is. De vannak új, szocialista városaink is, felszabadult népünk hatalmas alkotásai. Új városok, melyeket új építészeti elvek alapján, az emberről való fokozott gondoskodást szem előtt tartva az egész társadalom összefogott ereje hozott létre. Olyan városok, amelyek hősi munkával, alig pár év alatt épültek fel, s kerültek rá a térképre.

Új városok, modernek, tágas terekkel, gondozott, szép parkokkal, összkomfortos lakásokkal, égneek törő gyárkéményekkel jelzik, hogy »ez az ország a mi országunk, itt most már a mi kezünk építi!«

Ilyen város a Duna fennsíkján Sztálinváros. Első szocialista városunk a közeli napokban ünnepli alapításának tizedik évfordulóját. A jubileumi ünnepségek kiemelkedő eseménye július 17-én lesz. Ekkor avatják fel a megleghengerműt, a Dunai Vasmű és egyben az ország legnagyobb ipari létesítményét. Ez a hatalmas alkotás — melynek méreteire jellemző, hogy több, mint fél kilométer hosszú épületében az Országház is elférne — ettől a naptól kezdve hengerelt árut ad az országnak.

Különböző kulturális, sport- és egyéb rendezvények lesznek ezen a napon. Tárt kapuval várja vendégeit a Vidám Park, az Úttörő Vasút és az új városi sportuszoda, sőt a Duna-parti halászcseréda is.

A sztálinvárosi dolgozók hívják és szeretettel várják az országy egyik legszebb városának lakóit, a szegedieket. Vasárnap, július 17-én különvonattal jönnek Sztálinvárosba! Jelentkezzenek a különvonatra az üzemek szakszervezeti bizottságainál, vagy az IBUSZ-nál!

Hetényi István, Sztálinváros, városi tanács

A dalostalálkozó mai műsora

Az Országos Dalostalálkozó műsorai ma, vasárnap délelőtt folytatódnak. Reggel nyolc órakor a kórusok a Széchenyi térre vonulnak fel. Itt 9 órakor Biczó György, a szegedi városi tanács v. b. elnöke üdvözlő énekparókat, majd rövid műsor után megkoszorúzzák a szovjet hősi emlékműveket.

Délelőtt 10 órától a kórusok bemutató hangversenyeire kerül sor.

A Közkalkalmazottak Szakszervezetének Juhász Gyula Művelődési Otthonában felép a Juhász Gyula Művelődési Otthon Bartók Béla Kórusa, a Szolnoki Vasutas Énekkar, a DAV Erkel Ferenc Kórusa, a Makói Petőfi Dalkör, a Hódmezővásárhelyi Általános Szakszervezeti Énekkar, a Vasutasok Szakszervezete Központi Ének-

kara, a Szolnoki Népi Együttes Énekkara és a KISZ Központi Művészegyüttes Énekkara.

A Móra Ferenc Művelődési Otthonban fellép a Szegedi Szövetkezeti Bizottság Énekkara, a Kispesti Erkel Ferenc Férfikar, a Csongrádi Szövetkezeti Énekkar, az Abonyi Földművelésügyi Vegyeskara, a Telefongyár Énekkara, a Hódmezővásárhelyi Népi Együttes Kórusa, a Dunántúli Kőolajipari Gépgyár Erkel Ferenc Kórusa és a Vándor Kórus.

A Szegedi Kenderfonógyár kulturális termében fellép a Szegedi Kenderfonógyár Énekkara, a Landler Jenő MÁV Járműjavító Testvériség Férfikara, a Szegedi ÉDOSZ Népi Együttes Kamarakórusa, a Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar, a Salgó-

tarjáni Bányász Énekkar, a László-kórház Énekkara, a Debreceni Maróti György Énekkar és a Könnyűipari Minisztérium Bartók Kórusa.

A Vasutas Szakszervezet Petőfi Sándor Művelődési Otthonában fellép a Kálcsai Művelődési Ház Kórusa, a Bőripari Dolgozók Szakszervezetének Központi Énekkara, a Debreceni MÁV Járműjavító Egyetértés Férfikara, a Szegedi Vasutas Művelődési Otthon Hazánk Munkáskórusa, a Gyöngyösi Városi Művelődési Ház Vegyeskara, a Miskolci MÁV Járműjavító Erkel Ferenc Férfikara és a Veszprémi Városi Vegyeskar.

A Zeneművészeti Szakiskolában fellép az Újszegedi Kender- Lenzóvő Vállalat Énekkara, az Ózdi Kohászati Művek Liszt Ferenc Művelődési Házának Énekkara, a Dunakeszi Járműjavító Magyarság Férfikara, a Jászberényi Palotás János Énekkar, a Szakszervezetek Szegedi Általános Munkás Dal-egylete, a Sárrétudvari Földművelésügyi Parasztkórusa, az Építők Központi Kórusa és a KISZ Központi Művészegyüttes Egyetemi Énekkara.

A délelőtti bemutató hangversenyeiket követően déli 12 órakor a kórusok a Széchenyi téren ajándékhangversenyt adnak Szeged dolgozóinak.

Német vasutas énekkar ajándékhangversenye

A dalostalálkozó meghirdetett programja új, kedves színpalattát is bővíti. A Német Demokratikus Köztársaságból, Schwerinből Szegedre érkezett központi vasutas énekkar ugyanis bejelentette a rendezőségnek, hogy délelőtt 11 órai kezdettel a Széchenyi téren ajándékhangversenyt ad Szeged dolgozóinak. Az 50 taggal ideérkezett vegyeskar 12 és 1950 óta működik, mint a Vasutas Szakszervezet Theodor Körner Együttese. Már több nemzetközi találkozókon is részt vettek: 1951-ben Berlinben, 1956-ban a strassburgi nemzetközi fesztiválon, 1959-ben pedig Lengyelországban vendégszereltek. Az énekkar művészeti vezetője és karmestere Arthur Weissflog zenészerző s ugyancsak több, a műsorukon szereplő dalszöveg írója az együttes egyik szervezője, Hans Wagner. Az együttesrel érkezett az énekkar párttitkára, Manfred Boye és Rudolf Wilde, az NDK vasutasszakszervezete kulturális osztályának vezetője.

örömmel várják a hasznosított »sáskamadarat«.

A magyar madártani kutatások a táplálékvizsgálatból ki-mutatták, hogy a golya a megváltozott táplálékviszonyok mellett is hasznos madara a magyar földnek. Az okos gazda, ha észreveszi, hogy rákap a pelyhes baromfi-ra, addig őrizteti azokat, vagy olyan helyen tartja, ahol a golya nem férhet hozzá. A kitollasodott baromfinál a golya veszélytelené válik.

A népek őrzik ősi szokásaikat, viseleteiket, táncukat, sajátos népi kultúrájukat. A magyar föld ősi vándormadara a golya, éppen úgy mint a villás fecske, hozzátartozik a táj képéhez. A táplálékterületek alakulása miatt a golya száma egyre apad, még akkor is, ha nem ártunk neki. Nemzetközi madárvédelmi kongresszusok foglalkoznak a golya sorsával, védelmével. Hazánkban is katasztrofális helyzet alakult ki a golya elárvult fészkekről, »népszámlálást« tartottak soraikban. Szomorú lenne jelen-tetni, hogy erőszakos halállal éppen Szeged környékén lett kevesebb a golyadarak száma.

Beretz Péter